

DOKTORAND: Karin Vaagland
GRAD: Philosophiae doctor
FAKULTET: Det samfunnsvitenskapelige fakultet
INSTITUTT: Institutt for statsvitenskap
FAGOMRÅDE: Statsvitenskap
VEILEDERE: Jon Hovi og Natascha Zaun

DISPUTASDATO:

AVHANDLINGENS TITTEL: *To harmonize or to externalize? EU decision making in times of migration crises*

Migrasjonskriser kan både splitte og samle EU

Gjennom sin avhandling viser Karin Vaagland hvordan kriser kan lede til samarbeid enten på den interne eller eksterne dimensjon av Europeisk migrasjonspolitikk og hvordan dette avhenger av de forskjellige aktørenes responsvillighet og hvilke hindringer som ligger i veien. Vaagland predikerer at manglende reform av dette politikkområdet vil kunne by på ytterligere utfordringer for EU.

I avhandlingen undersøker Karin Vaagland beslutningsprosessene bak EUs politikk på migrasjonsfeltet under migrasjonskriser. Siden 2015 har migrasjonspolitikk vært et svært politisert og krevende politikkområde i Europa. Det har vært utfordrende for EU å oppnå konsensus på migrasjonsfeltet og eksisterende forskning har i stor grad fokusert på innenrikspolitiske hensyn for å forklare dette.

Gjennom case-studier utforsker Vaagland forhandlingene bak EUs migrasjonspolitikk gjennom tre kriser og i lys av aktører med svært ulike interesser. På den ene siden er Europakommisjonen kjent som pådriver for fellesløsninger både generelt og i migrasjonspolitikken. På den andre siden er de største motstanderne av felles migrasjonspolitikk, nemlig Visegradgruppen, som består av Ungarn, Polen, Tjekkia og Slovakia.

Den første krisen skyldes hovedsakelig borgerkrigen i Syria som førte til at millioner av syrere la på flukt i 2015. Den andre krisen fant sted i 2021 og var orkestret av Belarus som oppfordret til, og muliggjorde, at tusenvis av migranter reiste til grensen til Europa. Den tredje krisen ble en realitet da Russland invaderte Ukraina i mars 2022. Krisene har ført til svært ulike responser. EU har kun delvis

endret politikk på den interne dimensjon av migrasjonspolitikken, som ved å utstede midlertidig kollektiv beskyttelse til Ukrainere.

- EU har i all hovedsak adoptert en rekke eksterne løsninger gjennom å inngå avtaler med tredjeland. Disse avtalene har som målsetning å forhindre mulighetene til å migrere til Europa eller å forhindre årsakene til migrasjon i opprinnelseslandet, sier Karin Vaagland

Gjennom et flernivå-perspektiv kaster Vaagland lys over hvordan både innenrikspolitiske hensyn og internasjonal politikk spiller en rolle i EUs beslutningsprosesser under migrasjonskriser. Hun konkluderer med at hvorvidt kriser leder til samarbeid på den interne eller eksterne dimensjon av Europeisk migrasjonspolitik, avhenger av 1) aktørers behov for å signalisere villighet til å agere på krisen, og 2) hvor omfattende hindringene til samarbeid på den interne dimensjonen er.

Identitet og suverenitet er hensyn som har vist seg å forhindre samarbeid på den interne dimensjon, mens solidaritet og rykte er normer som har drevet samarbeid på den eksterne dimensjonen. Videre predikerer Vaagland at fremtidige migrasjonskriser igjen vil by på utfordringer i det europeiske samarbeidet, ettersom bærekraftig reform av migrasjonspolitikken så langt har uteblitt. Så lenge EU er avhengige av tredjeland i sin håndtering av migrasjon vil de være sårbare for press utenfra.